

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dlul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte, nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sacrilegiu.

O tempora, o mores!

Nimic ce-i sfânt pentru noi nu mai poate scăpa de noroiul, cu care ne-amicii nostri improașcă tot ce e sfânt. Viitorul voesc să ni-l iee, punând prezentul în temnițe și sub teroare; ear' trecutul nostru ni-l insultă cu turbare.

O, Iancule, viteazule, tu suflet blând și bun, care te-ai făcut leu numai câtă vreme împăratul Tău și nația Ta erau în primejdie; suflet ce te-ai stins de tristețe și durere, pentru-că nu Te-ai liniștit cu dreptatea și rostul lumii, pentru-că ai voit să întocmești în ea un traiu fericit și visat ca prea aproape; Tu, care ai lăsat în urma Ta o luminoasă urmă, ce și azi este orbitoare de frumoasă, nici Tu nu era scris să scapi de insultă.

Pe pieptul tău, Monarchul a pus cruci de merite; pe memoria ta un sfetnic de azi al Monarchului pune insulta că ai fost dușman patriei!

Măcelurile vrășmașilor tăi, măceluri seculare, tu le-ai răsunat într'un an, răspunzând atacurilor crude, care și în acel an pe partea lor au fost cele dintâi și ele sunt citate azi de un ministru pentru a-ți zice că ai fost un barbar, pentru-că pus în față cu cel crud nu puteai să fi blând!

Legile tuturor războaielor sunt crude. Mai crude sunt legile războaielor civile.

Și când istoria cinstită dă judecăți, ea se oprește, ce-i drept, și la felul cum s'au purtat luptele — și noi nu ne temem de glasul obiectiv ce ne va compara la 1848 cu Maghiarii din 1848 — dar' istoria urmărește mai ales ideile, pentru care s'au purtat și totdeauna ea va pune lauri pe acele frunzi, care au luptat pentru libertate pentru dreptate, pentru progresul, pe care aceste două idei îl nasc în această lume.

Se poate ca un ministru, care poartă grije ca și astăzi Români să nu se bucure de libertate, să aprecieze corect o figură istorică, care s'a luptat ca să ne asigure ce el, ministrul nu ne dă?

Se poate ca un ministru, pus să îngrădească bine hegemonia de rasă, să fie obiectiv în fața unui titan care a sgu duit hegemonia aceasta cu brațe vînjoase și cu inima arsă de dorul de egalitate?

Nu!

Înțelegem întrucâtva pe Perczel.

Dar' a împinge falsificarea istoriei până la cuvântul că Iancul a „tradat patria“, când el a luptat pentru Monarchul, ce trăiește și guvernează încă — aceasta este o curată nebunie.

Și a împinge lipsa de respect până la a numi „un astfel de individ“ pe acel om, pe care un popor de trei milioane îl adoară, este o cruzime de sentiment și o bogăție de dispreț, care intră în inimile românești ca un cuțit fioros și rece într'un tinăr piept de fecioară. Nimeni, nimic se nu mai rămână neatins de acest dispreț hegemon? Nici un colț din inima noastră se nu rămână nerevoltat?

Dacă această cale o alege un ministru, bine, plece pe ea, noi știm că ea va fi mai scurtă decât își închipuiește el.

Eată acum și ordinul dat de ministru în contra lui Avram Iancu:

„Se știe, că agitatorii români plănuiesc ridicarea unei statue lui Avram Iancu, devenit celebru prin atrocitățile comise de Românii contrari patriei asupra Maghiarilor și supra-numit „Regele Munților“, arangînd colecte parte publice, parte secrete spre acest scop, prin ceea-ce intenționează a amăgi și agita pe Românii, care nu cunosc trecutul. Eternizarea memoriei unui astfel de individ n'ar fi altceva, decât propovăduirea celui mai negru fanatism de naționalitate, glorificarea aceluia, care „și-a tradat patria“, care a fost cauza uciderii și jafării familiilor nevinovate.

„Atențatul acesta neputându-se permite ordonez prin aceasta, că ori unde pe teritoriul țării s'ar încerca ridicarea unei statue pentru numitul, șefii respectivei localități ceruale sau comitatense s'o împedec sub grea răspundere personală; colectele pentru acest scop nu se pot suferi, și întrucât deja s'au întemplat colecte, colectanții — în virtutea legilor și regulamentelor existente — trebuie să fie trași la răspundere, ear' suma adunată să se confie.

„Mai observ, că toți aceia, pe care autoritatea îi surprinde colectând, comit delict, și ca atari sînt a se pedepsi cu cincisprezece zile închisoare și 100 fl. amendă“.

Care va să zică statua lui Iancu nu se va pute ridica.

Ei și?

Cultul lui s'a împedecat prin acest ordin? O să fie mai puțin luminoasă

figura lui? Îl vom simți noi mai departe de inima noastră?

O lovitură nouă care a mai turnat ulei în foc, eată ce ni-ai dat, domnule ministru. Și sincer îți spunem: noi ridem de cătă minte ai avut!

Un vot! Deocamdată guvernul Bánffy a scăpat de perire, grație unui singur vot, majoritatea ce a intrat-o în Casa-Magnaților proiectul de lege privitor la liberal exercițiu al confesiunii. Votarea întemplată ieri, a fost precedată de o discuție, în care după raportul Czorda Bodog, au vorbit episcopul Dessefy Sándor, și baronul Vécsey József, contra proiectului; pentru proiect au vorbit ministrul de culte Wlassics, Beöthy Zsigá și contele Keglevich István. Azi se urmează cu discuția pe articole.

Kossuth — candidat de deputat Răposând deputatul guvernamental Paul Csigo, alegătorii au oferit telegrafic mandatul lui Kossuth Ferencz, care imediat și pe cale telegrafică a primit candidatura. Nu mai încapă îndoială că guvernul nu va pune pedeci și astfel Kossuth în curînd va fi membru în parlamentul maghiar.

Parlamentul român. Foile din București anunță că sesiunea corpurilor legiuitoare va mai fi prelungită cu o lună, adică până la 15 Aprilie.

Alianța naționalităților.

(L.) Sub titlul de mai sus foile maghiare scriu în ton foarte amar despre amicitia dintre Români și celelalte naționalități asuprite. Amarul lor este cu atât mai mare, cu cât au aflat, că dnii Stefanovits, Mudron și Daxner, advocați și fruntași slovaci, petrecînd zilele trecute în București, acolo nu numai au fost călăuziți de amicii nostri Eugen Brote, Ioan Slavici, Aurel C. Popovici și Septimiu Albini, dar' chiar și bărbați de stat români, precum și oameni de știință, ca academicieni, au primit foarte călduros pe șefii politici ai Slovacilor.

Ungurii mai au însă și o altă teamă: dau cu socoteală, că aliații nostri slovaci, însoțiți de domni V. Mangra și Dr. Stefan Petrovici, s'au dus la București pentru „cauze politice“, pentru „a

plănuți ceva“. Cred aceasta cu atât mai mult, cu cât — scriu foile maghiare — în numărul 46 al „Tribunei“ făcîndu-se bilanțul luptelor politice, se făcea aluzie la o nouă acțiune a naționalităților, acțiune care va da mult de lucru sistemului actual de guvernare maghiar.

„Când a scris „Tribuna“ acest articol, — zice o foie clujană — purtătorii de cuvînt ai Slovacilor erau în drum spre București. Articolul „Tribunei“ apărea deci anume pentru a marca situația, pentru a arăta, că scopul călătoriei Slovacilor nu este altceva, decât a se face alianța naționalităților, acolo, în capitala României, la adăpostul ori-cărei supraveghieri polițienești. Și nu este imposibil, ca singurul șef, care va conduce întreaga strategie, să reside și dînsul în București. Astfel politica naționalităților din Ungaria se va concentra în capitala României, unde nimeni nu va controla-o“.

Un singur lucru ne miră. Eată care: în loc de a striga, că naționalitățile tradează patria, foile „patriotice“ scriu:

„Ne doare inima, vîzînd cum au degenerat lucrurile. Sîntem însă siliți a mărturisii, că în urma indolenței guvernelor maghiare de a nu se ocupa cu chestia naționalităților numai atunci, când vorba e de politică de partid ori apucături electorale, — lucrurile, fatal, aici au trebuit să ajungă“.

Și cu toate acestea, foile maghiare cari raționează ca mai sus, laudă guvernul, când pentru a „resolva“ chestia naționalităților, seîrșește cele mai mari nelegiuiri.

Eată ceea-ce e greu de înțeles.

Din parlamentul maghiar.

Casa magnaților

Sedinta dela 20 Martie.

Discuția asupra bugetului pentru 1895. Veliții boieri s'au adunat aproape complet. Episcopii, afară de doi bolnavi, sînt prezenți.

Primul se scoală groful protestant Zay Miklós; o scaldă în două luni, imputînd celor din partidul popular, că caracterul exclusiv confesional al acestui partid face cu neputință protestanților să i-se alăture.

Groful Váy Béla este din ceata mame-lucilor; singur numai partidul liberal e în

stare să facă bine în țeară, numai el „știe păstra unitatea statului ungar față cu munca de soboli a naționalităților“.

Grof Eszterházy Miklós Mór amintește timid despre lupta între naționalități; ear' „lupta între confesiuni a fost o urmare a tendinței guvernului, a întări în modul acesta omnipotența statului. Nicăiri în Europa omnipotența statului nu e așa de dezvoltată ca la noi“.

La urmă groful cetește un pasagiu din apelul împrăștiat și lipit pe ziduri cu prilegiul alegerii ministrului Wlassics la Ciakturn în apel e zis: „Unii uită, că pe Maiestatea Sa Regele îl insultă aceia, care agită contra legilor și nu voesc să confirme ca deputat pe acela, pe care Maiestatea Sa l'a numit ministru“.

La urma urmelor însă și groful primește bugetul ca și cei precedenți.

Ministrul Wlassics, prins cu ocazia mică, tăgăduiește că el ar fi avut cunoștință despre un asemenea apel, căci altfel și el „și-ar fi făcut datoria“ (Mare ilaritate).

Combate apoi pe toți cei-ce nu se închină liberalismului tiszaiszt și-i calumniază că prin proiectele religioase jignește simțimentele religioase ale creștinilor. „Nu, — zice ministrul teist — „din contră numai liberalismul e în stare a salva religionea de decadentă“. (Bravo! Eljen pe scaunele — nu băneile — veliților mame-lucii).

„Basa pe care stă partidul liberal e aceeași basă, pe care s'a fondat și dezvoltat regatul Ungariei: liberalismul. Se poate ori-și-când dovedi, că dela Sf. Stefan încoace până în ziua de azi direcția dominantă a spiritelor în Ungaria a fost cea liberală“. (Eljen-ur! la stînga. Hohote la dreapta).

Groful Sjerényi Béla și Széchenyi Imre jun. se ocupă cu chestiunea economică. Mai ales acest din urmă explică între altele că: scăderea prețurilor grăului nu însovește din superproducție, ci se datorește faptului că prețul aurului crește... Introducerea valutei de aur nu va face decât a micșora și mai mult prețurile produselor agricole și industriale... În aceste împrejurări de se vede că de favorabil este teritoriul vamal comun pentru agricultura Ungariei. Teritoriul vamal deosebit nu se poate sprîmîn din punctul de vedere al intereselor agricole. Legăturile de căsătorie între Austria și Ungaria se mențin mai bine prin avantajii materiale decât prin dragoste, când a devenit de-suchiata.

„Teritoriul vamal separat ar aduce pe agricultorii ungari la sapă de lemn, ear' cîntarea Kossuth-notei de sigur nu i-ar scăpa de perire“.

De altfel votează și el bugetul.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Dări de seamă.

În „Revista critică-literară“, ce apare în Iași sub direcția dlui Ar. Densusianu, găsim (în anul III. nr. 2, apărut de curînd) următoarea dare de seamă, scrisă de I. Calomirescu, asupra unor cărți apărute la noi:

Musa someșană, poezii populare române din giurul Năsăudului, adunate și arangiate de dascălul Iuliu Bugnariu. Partea I. Balade, Gherla, 1892.

La noi a început a se aduna și publica multă poezie populară. Cu deosebire dincolo de munți, în lipsa altei activități literare, provenită fără îndoială din nefericită stare politică, se simte spre marea noastră bucurie o mișcare vie pe terenul adunării literaturii populare. Ceea-ce ar fi de obiectat, este că se adună cu deosebire doine și hore, pe când colecțiuni de balade, colinde, povești tradiționale, proverbe, toate partea cea mai însemnată din diverse puncte de vedere, apar foarte rar. Între altele o cauză principală este că toate acestea se descoper mai anevoie, decât doinele și horele, care sînt cele mai lăfite.

Publicațiunile de doine și hore au început deja a se repeta, încât cam rar ni-se mai ofere ceva nou, sînt mai numai variante și ici-colo deosebiri dialectale.

Colecțiunea dlui Bugnariu are meritul de a ne oferi 34 de balade populare, dintre care unele sînt variante foarte interesante la baladele deja publicate ca Marcu și Turci,

Toma Dalinos și Manea, Bogița, La riul de roaună, Codrean Voinicul; altele necunoscute, căt cunoaștem publicațiunile de până acum, ca Popa Ilie, Minuneana, Ileana Gușuleana, Cetan, Rușalina, Stefan-Vodă și Giricuța.

Toate aceste balade sînt tot ce s'a publicat mai nou și mai interesant în anii din urmă din literatura populară.

Dl Bugnariu, cum spune în prefață, posedă o colecțiune foarte avută de literatură populară. Ar fi de dorit s'o vedem publicată căt mai curînd.

Enea Hodoș. Poezii populare din Bănat, Caransebeș 1892. 8° p. 230.

Victor Onișor. Doine și strigături din Ardeal. Colecțiunea Șaraga. Iași, 8° p. 112.

Amîndouă aceste colecțiuni au un merit comun, de a încerca să fie încâtva dialectale reprezentînd cea dintîi dialectul din Bănat, a doua cel de pe la Năsăud.

În colecțiunea lui Hodoș proprietățile dialectale se arată numai în prefață, ear' Onișor le-a introdus în textul poeziilor, metodel d-sale de transcriere însă nu-i totdeauna lămurit. Adevărat, transcrierea dialectală își are greutățile sale chiar și pentru filologi.

Colecțiunea lui Hodoș conține mai multe cuvinte dialectale ca frigură, bugene, ochi mazărați, jălătate, rătuns, căpără, căpărat și căpărit, policnit, izdat, inat, bala, postată, zogonit, aminat, a udi, scamu ș. a. Această colecțiune se deosebește și ca cuprins intrinsec și la aceasta a contribuit și împregiurarea că colecțiunea lui Hodoș este, pe cît știm, cea dintîi de asemenea cuprins din Bănat pe când din Ardeal există deja mai multe.

În amîndouă edițiunile se află indicate variante, ceea-ce adaugă meritul lor.

Amîndouă colecțiunile au însă un neajuns comun, căci nu deosebesc poeziile după genul lor, d. e. doinele de o parte și strigăturile de alta, căci amîndouă colecțiunile cuprind piese numai din aceste două genuri preponderînd în colecțiunea Hodoș strigăturile, ear' în a lui Onișor doinele. Causa pentru care nu s'a făcut această despărțire după genuri se vede a fi fost greutatea ce vor fi întimpinat-o culegătorii la deosebirea acestor genuri, o greutate care n'au putut-o învinge nici Iarnic-Bărsăanu în edițiunea lor de doine și strigături, căci deși s'au silit a face această deosebire, totuși și acolo sînt strigături trecute între doine și doine între strigături.

Din „Arhiva“ dela Iași ne permitem a-menea a extrage una din dările de seamă, care în această revistă sînt dese și bine scrise. Ea este scrisă de dl A. D. Xenopol asupra unei materii, care în unele părți este și la noi foarte actuală. Dl Xenopol ne face cunoscută o operă română ce merită a fi consultată. Eată articolul:

Alcoolismul și criminalitatea. Beția trebuie pedesită, discurs de deschidere a anului judecătoresc 1894—1895 de Ioan T. Bastachi, procuror general pe lângă curtea de apel din Galați.

Constatăm cu plăcere că discursurile de deschidere ale înalților magistrați din parchet iau pe fiecare an mai mult caracterul unor îmbieri la reforme folositoare; că ating chestiuni generale, în loc de a se ocupa, ca mai nainte, cu împăcarea unor controverse juridice. Cităm numai discursurile dlui Ciru Eco-

nomu asupra apelor în România, al dlui M. Suțu asupra instituției juraților și în sfîrșit acel al cărui analiză o dăm aici, al dlui Ioan Bastachi, asupra beției.

După-ce dl procuror general de Galați expune istoricul beției, arătînd că e tot așa de veche ca și lumea, susține că forma ei actuală, cea mai periculoasă, alcoolismul, datează dela invenția Arabilor, de a prefăce vinul în spirit, care prefăcere a fost apoi aplicată și la alte alimente. D-sa trece apoi la expunerea statistică a devastărilor pe care alcoolismul le face în neamul omenesc, arătînd cu cifre că o mare parte de nebuni și cea mai mare parte din criminali, în zătează printru alcoolici; apoi urmărește cele fatale ce acest vițiu îl are asupra progeniturii, pricinuind perzanii, născuți morți, imbecili, idioți, nebuni, epileptici etc. Sumele ce se cheltuiesc, pentru a se otrăvi pe sine însuși, sînt fabuloase; așa în Anglia se cheltuiește pe an pentru spirit până la 4,000.000.000 fr.

S'au luat contra acestei calamități diferite măsuri, între altele s'a legiferat în contra beției și de această normă legiuitoare se ocupă discursul dlui Bastachi.

După aceea, d-sa trece în revistă legislațiile tuturor țărilor care cred că beția trebuie pedesită, și anume: Italia, Austria, Suedia, Belgia, Olanda, Germania, Danemarca, Svedia, Norvegia, în sfîrșit Rusia și Anglia, cele două țări cunoscute ca cele mai expuse acestui flagel.

Nu mai România vrea să fie mai cuminte decât toate țările civilizate. Ea lasă fiecărui om libertatea deplină de abia și a se îmbăta cît are poftă, și cu toate acestea, lucrul straniu, măcar ar fi trebuit să copiam

legea contra beției din Franța care a fost introdusă în această țeară în anul 1873. Dar' se vede că și iubirea noastră de momîntărie franceză s'a frînt înaintea ideii aceleia de a atenta la libertatea individuală de a bea. Și cu toate acestea, ne ducem de rîpă, mai ales prin efectele perzătoare ale alcoolului. Dl A. C. Cuzla, deputat al Iașului, s'a făcut organul marelui pericol ce amenință nația românească, scăderea elementului autohton, care scădere este în mare parte datorită viciului beției. Cătațimea alcoolului consumat sporește îngrozitor, spre marea bucurie a statului care încasează cu atât mai multe dări, cu cît locuitorii sînt mai bețivi. Ce să zicem! Părinteasca îngrijire! La 1883 se consuma 13,000.000 de litri de alcool, contra 29,000.000 din 1893. Și lucru curios, pe cînd statul caută să încaseze mult din alcool, nu prin taxa prea grele (se iee numai 50 de lei de hectolitru, pe cînd în Anglia bună-oară taxa e de 485 de lei pe hectolitru), ci prin încurajarea beției, deoarece ce nu se iau nici unele măsuri spre a o descurăgia — întrebuițarea berei, una dintre beuturile cele mai întăritoare și cele mai igienice, este lovită prin taxele cele mai grele (de 6-ori mai mult ca în ori-ce altă țeară europeană).

Măsurile ce ar fi de propus, pentru a eși din starea periculoasă în care ne aflăm, sînt, după dl Bastachi: o lege represivă contra beției; fabricarea liberă a berei și încurajarea fabricării vinului; în locul măsurilor de privileghe multiple, sfătuește dl Bastachi, una singură, care le implică pe toate, monopolul alcoolului.

Vinse apoi Zichy Nándor și vorbește rigid, aproape incolor din punctul de vedere pur catolic, ear'

Ministrul de finanțe Lukács László repetă toate frasele răsunate cu cari se menține la putere predecesorii sei.

Bugetul se primește apoi cu mare majoritate și începe discuția specială.

La titlul „matricule de stat”, contele Zichy Nándor ridică un mic protest, dar' se pare că l-a mulțumit răspunsul ministrului, asigurând că vor fi destule parale pentru conducătorii de matricule.

La titlul „Universitatea din Budapesta” se scoală P. S. metropolitul Blajului

Dr. V. Mihályi și se pronunță cam în următorul mod: În capitolul acesta al bugetului e preliminară suma de 384.028 florini ca venit. Deși nu e niciări indicat, din ce isoave decurge acest venit, dar' se știe pretutindeni, că nu izvoare din altă obârșie, decât din așa zisele venituri ale fondului universitar, înființat de marele primat din Strigoni, Pázmán Péter în anul 1635, sporit apoi de primații Lósy și Lippay și care în sfârșit a fost dotat din moșile abaților dela Pécsvárd și Földvár, de către glorioasa domnișoară Maria Teresia.

Însuși înaltul guvern, când spre pildă s'a discutat bugetul anului 1887 atât aici, cât și în Casa Magnaților, a declarat deschis, că nu are de gând să tăgăduiască trecutul istoric al fondului universitar; a declarat, deși el se află în administrarea școlii înalte universitare cu caracter de stat, și prin urmare în administrarea ministerului de instrucție, totuși prin aceasta nu se tăgăduiește trecutul istoric al fondului universitar și nu are intențiunea a prejudeca continuitatea eventuală a lui. Cu toate acestea însă s'a aflat ca folositor, că fondul universitar se fie băgat în bugetul statului, după-cum guvernul s'a declarat atunci din cauza că atunci a trebuit să se constate suma mare cu care statul contribuie la susținerea universității budapestane.

După-ce mai face câteva observații privitoare la chestie, termină rugând pe magnați a lua la cunoștință cele spuse de dînsul.

Ministrul Wlassics răspunde conștient cele zise de metropolitul Mihályi.

Celelalte posturi bugetare au fost apoi primite fără discuție și întreg bugetul votat până la 3 ore după prânz.

Dreptul electoral.

Aflându-ne în ajunul zilelor, când conform legilor din 1874 art. XXXIII. și 1876 art. XVIII. se vor compune listele alegătorilor, pentru alegerea în anul viitor a deputaților dietali, al cărora număr în Ungaria este 328, ear' pentru Transilvania 75, datorită față de noi înșine ne impune, ca se nisum și să grijim să aibă câți de mulți dintre noi drepturi ca alegători.

Este adevărat, că censul cât și arondarea cercurilor de alegere este atât

de diferit, încât prin aceasta se face iluzorie uniunea Ungariei cu Transilvania. Așa în Ungaria proprie poate avea cetățeanul drept de alegător cu 1/4 parte dintr-o moșie urbană, până când în Transilvania, trebuie atâta proprietate unui alegător care corăspunde cu 105 fl. venit curat catastral; însă măiestrii cu 6 fl. dare au drept de alegător.

Preoții, medicii, inginerii, învățătorii și alți oameni cu diplome de știință, fără privire la dare au drept de alegători. Însă scriitorii din cancelarii au vot dacă au cel puțin 500 fl. plată pe an. Nici unul din acești diregători, nu pot fi lipsiți de dreptul de alegători, dacă darea de a IV-a clasă, adică după oficiu a solvit-o, dar' cu darea proprietății s'ar afla în restanță.

Cu privire la împărțirea cercurilor un singur exemplu va fi destul: unele cercuri unde nu sunt Români se alege deputat cu 2—5 sute voturi, unde sunt Români trebuie 1—2 mii voturi pentru alegerea unui deputat dietal.

Legea zice, că n'are drept de alegere sau vot „cine nu și-a plătit darea înainte de conscrierea voturilor” adică până în 15 Aprilie, din anul trecut, sau cine n'a plătit până în această zi, cel puțin atâta dare, câtă face suma dării directe din anul trecut.

Deci este în interesul bine priceput al fiecărui contribuient că până în 15 Aprilie se-și reguleze darea dacă voește a avea drept de alegător. Acest drept este atât de prețios, încât chiar din cauza pasivității noastre se ne străduim a-l avea cât se poate de mulți, deoparte adevărim că suntem conștii de drepturi; dar' de altă parte, valoarea pasivității și demnitatea aceeaia, așa se poate dovedi, dacă având dreptul cât se poate de mulți, cu toții păstrăm neatinsă pasivitatea. Cel fără vot poate fi pasiv, dar' virtutea este să ai vot și să fii pasiv.

Conscrierea se începe cu 1 Maiu prin o comisiune emisă din centrul comitatului, ziua și locul acestei conscrieri se face cunoscută poporului din comună cu 8 zile mai înainte. Dacă pe ziua pusă comisiunea nu s'ar înfișa, este îndatorată a vesti alt termen.

Cine are proprietate în mai multe comune trebuie să dovedească cu cartea de dare câtă dare plătește și așa poate ajunge la vot, deși darea sau proprietatea, din comună unde se află n'ar fi destulă spre a-i asigura dreptul de alegător, se poate că din Transilvania adause proprietățile din Ungaria, venitele catastrale, fie proprietatea sau venitul catastral al soției sau copiilor, totuși se compută pe partea soțului sau părintelui.

Înainte de 15 Iunie conscrierea se transpune la comisiunea centrală a comitatului, de unde de nou se retrimite pentru fiecare comună deosebit și se pune la îndemână publică pentru revedere în cancelaria notarială, despre ce sunt a se înștiința cetățenii din comună: că unde este pusă lista alegătorilor, când o pot cerca și când pot a-și face protestele

sau recursurile dacă cuiva i-s'a făcut nedreptate.

Fiecare are drept în 10 zile dela punerea spre vedere publică a listei a-și face recurs contra unor greșeli de nume, sau de nedreptate, că n'a fost luat în lista alegătorilor.

Antistia comunală este îndatorată a primi protestele în așa ordin, după-cum acele se fac, care antistia comunală este îndatorată a le trimite comisiunii centrale cu observările sale.

Contra hotărârilor aduse de comisiunea centrală comitatensă, se poate apela la Curie, dela publicarea sentinței în 10 zile.

Comisiunea comitatensă trebuie să înainteze apelata cu opiniunea sa la Curie.

Rugările pentru coregirea listelor în tot anul se pot face dela 5 Iulie până în 15.

Părerile asupra acestor conscrieri se primesc dela 16—25 Iulie.

Fiecare for așa este îndatorat a isprăvi aceste conscrieri ca pe 30 Decembrie, alegătorii pe anul viitor să aibă listele gătate cu drepturile de vot.

Având datorințe imbelșugate în stat se nu ne lăsăm fără drepturi.

Revista politică.

(Din Armenia și giur). Mai în fiecare zi vine câte o știre din acest colț al imperiului turcesc. Acum câțeva vreme arhiepiscopul armean din Adana, Mighirditch Vehabetian a fost internat de autoritățile turcești la Ierusalim. Armenii criticau această măsură ca afară din cale de aspră; ear' Poarta a crezut de lipsă de a publica o scrisoare confiscată, pe care comitetul armean din Londra și Marsilia ar fi adresat-o sus zisului prelat. În scrisoare i-se comunica, că armele dăruite de către diferitele comitete revoluționare, de către nihilisti și panslaviști, pentru o mie de inși ar fi sosit la locul destinației. Arhiepiscopul se trimite deci emisari la Adana, Pias și Marach și a răscula întreagă țeara când va căpeta telegrama: „Rugați-vă pentru cei morți!” Spre acest scop firele telegrafice trebuiesc dărmate, clădirile de state aprinse, casele publice jefuite, cei întemnițați eliberați, funcționarii omorâți și toate armele luate în posesiune. Trebuie însă de a se păstra cea mai severă tăcere și discreție, spre a molcomi ori-ce bănuială din partea Turcilor. La sfârșit scrisoarea conține promisiunea spriginului din partea Țărului, reginei Englierei, presidentului republicii franceze, regelui Italiei și afirmarea, că Rusia și Franța au încheiat alianța spre a face un al treilea război oriental, care va fi introdus la eliberarea Armeniei.

Dacă această scrisoare este adevărată, ea ar arunca o lumină foarte vie asupra chestiunii armenesti și asupra evenimentelor ce se pregătesc în imperiul turcesc.

În legătură cu aceste știri e interesant a ne opri la discuția asupra bugetului mării în parlamentul englez. În ședința dela 20 Martie, era vorba de un credit suplimentar de 29.000 lire sterline (2.9 milioane florini) pentru insula Cyper lângă Asia-mică,

pe care o cumpărase Anglia dela Turcia după războiul ruso-turcesc. Se vede însă, că în această privință Englezii n'au făcut tîrg bun, căci fiecare an se încheie întreținerea insulei cu mare deficit.

Deputatul radical Labouchère i-s'a bătut tare joc de această cucerire, asemenea și alți deputați și protestează contra moșiei neprețuite, — zice — pe care Engliera a câștigat-o în mod foarte necinstit.

Balfour (conservator), zice că insula Cyper a fost cumpărată tocmai cu scop de a avea influență în regularea din Asia-mică. Ar fi pripit lucru a se pronunța acum asupra întrebării: oare folositor a fost a o dobândi, până Engliera nu vede cum se va desvolta chestiunea orientală.

Ministrul de finanțe mărturisește opiniunea sa, că contractul prin care Engliera se obligă a plăti Turciei 90.000 lire sterline pe an din venitul insulei Cyper, a fost o idee nenorocită... Ori-și-cum însă, întemplat-s'a greșală, ori nu, trebuie să observe, că niciodată n'a propus a se înapoiia Turciei insula. I-ar pare — zice ministrul — foarte rău, dacă ar trebui să se propună vre-odată că peste tot cineva să fie predat în posesiunea Turciei (Aprobări).

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNA”

Arad, 8/20 Martie.

(„Victoria” din Arad). În 10 Martie s'a întrunit adunarea generală a „Victoriei” în Arad. Frumoasă, înălțătoare și mare zi pentru noi Aradani.

Frumoasă prin numărul cel mare al prezenților, tot ce are om de valoare provincia radului, plus Bănățeni și Ungureni, adunați într'un colegiu, e mândrul tablou al adunării generale.

Înălțătoare a fost armonia care s'a pronunțat în ostentativă unanimitate, cu care s'a primit toate propunerile direcțiunii și grațitudinea exprimată în conclusele de recunoștință față de direcțiune și funcționarii institutului.

Și mare a fost momentul, când „Victoria” s'a prezentat ca mare institut, dintr'o luptă de existență, cum nu s'a mai pomenit în analele instituțiilor economice.

Acele îndoeli, care s'au ridicat la anul 1892, când s'a inițiat urcarea capitalului de fondare dela 100.000 fl. la 300.000 fl., și contestau realitatea și succesul acestei operațiuni, ear' prevederile, apoi circumspecțiile pentru viitor cu voe și fără de voe le reduceau la calculul grandomaniei, în 10 Martie au fost înfrânte de realul succes al operațiunilor. Urcarea capitalului a produs o imbelșugată urcare a dobânzilor, și trairică temele pentru viitor. Ca înainte mergătoare în urcarea capitalului de acții, succesa atât de frapant, „Victoria” are necontestabil merit la avântul economic al institutelor românești, care acum au o probațiune la operațiunile întreprinse în timpul mai recent pe toate liniile.

Cu drept cuvânt putem zice, că în 10 Martie i-s'a sîrbat talentul organizator și munca cinstită „Victoria” lor binemeritată, în mijocul unui potop de dușmăni, instructivă învățătură pentru tinera generațiune la realizarea nobile tendențe de a face o parte din „totul pentru națiune”.

Onoratul public va afla din raportul direcțiunii, icona institutului destul de clară pentru a prisosi și un comentariu în concret.

Tot ce este se mai adaug, că la cele 3 locuri vacante din direcțiune s'au ales domnii Dr. George Vuia, Romul Ciorogariu și Nicolai Marcu; în comitetul de supraveghere restaurat întreg conform statutelor s'au ales domnii: Petru Truța, Vasiliu Pap, Petru Grozda, George Popoviciu și George Feier.

La împărțirea sumei de 1200 fl. votată pentru scopuri culturale-filantropice, pe lângă recerînțele particulare, a fost cu deosebite considerațiuni la măsura, în care a fost institutul spriginat mai ales prin depuneri și anume depuneri bisericesti, din singuraticile provincii române. Așa a împărțit consistoriului din Arad 500 fl., consistoriului din Oradea-mare 150 fl., alumnului din Beiuș 100 fl., consistoriului din Caransebeș 50 fl., capitolului din Lugoj 50 fl., apoi alumnului român din Timișoara 25 fl., ear' restul în sume proporționate bisericilor și altor instituțiuni de binefacere.

Ar fi dar' de dorit ca bisericile, care pe lângă procentele statutare de 5% se mai împartășesc în proporțiunea depunerilor lor de atari beneficii extraordinare din partea institutului, să-și păstreze economiile aici, unde și în acest mod indirect se lucră pentru întărirea lor.

Împreunarea intereselor morale cu cele materiale e o iminentă consecuență a jertfelor ce ni-se cer în greul vieții ce-l îndurăm — zic eu —

acțiionarul.

Volnicii la alegerea din Nitra.

Foile ungurești zi de zi scot la iveală procedura arbitrară a presidentului comisiunii electorale din Nitra și volnicii, cu care guvernul a căutat să zădărnicească alegerea candidatului partidului poporal catolic. Dăm câteva spicuri și noi din aceste volnicii, care au și părți hazlie pe lângă aceea, că pun într'o lumină curioasă liberalismul guvernului poreclii „liberal”.

Eată ce scriu foile maghiare: Preșidentul comisiunii electorale, dl Tharnoczy Gusztáv vîzînd că majoritatea alegătorilor sînt din partidul lui Zichy, a căutat să despoaie cu ori-ce preț de dreptul de votare, o mulțime de alegători. Cum a sîrșit acest act liberal ilustrează indetul aceste câteva casuri:

Pe un alegător l'a respins dela urnă fiindcă a zis că este „fabricant de pele”, pe când în lista oficioasă era scris „fabricator de pele”. Un alt alegător, pe care l'a respins a zis, că este „comerciant”, pe când în lista era: „comerciant de dantele lipscarie”. Tot asemenea a fost respins un „capelan” pentru-că n'a spus că este „capelan gremial”, cum era în lista alegătorilor.

Altă volnicie a fost, că alegătorii guvernamentali erau așezați în apropierea locului unde decurgea votarea și au putut să voteze unii după alții repede, pe când alegătorii opoziționali erau mereu împedeți de comisiunea de controlă și ispițiți timp îndelungat, ca să treacă termenul și se se constate majoritatea voturilor date lui — Latockzy.

Un alt șiretlic a făcut presidentul prin aceea, că a anunțat trei candidați opoziționali (pe când era numai unul) și anume pe Grof Zichy János, ifj. Grof Zichy János și Grof Zichy Nepomuki Szt. János. Prin aceasta a voit să împartă voturile alegătorilor opoziționali între trei persoane și să-i asigure majoritatea secretarului ministerial Latockzy.

Afară de acestea s'au făcut o mulțime de alte presuni. Militia, suliteles gendarmilor și capetele sparte aveau rol permanent în decursul alegerilor. Toate foile maghiare — afară de cele-ce stau în slujba firmei Haas & Deutsch — cu scărba amintesc volniciile ne mai pomenite și corupția destrăbălată ce s'a sîrșit așa fără de genă la alegerea din Nitra.

„Budapesti Hirlop” despre volniciile comise de agenții guvernului serie în numărul seu dela 21 Martie un prim-articol, în care spune:

„Ce voește guvernul? Pasivitate ori — revoluție? Căci pe această cale s'a pornit. Cine poate să numească cele întemplate la Nitra — liberalism? Nu simțește oare ministrul-president Bánffy și ministrul Perczel, că prin aceasta nimicește existența partidului, din care fac parte? Cred ei oare, că Latockzy poate să ocupe loc și să vorbească în parlament cu un astfel de mandat sforțat și imoral? Sau cred ei că opoziția va fi atât de demoralizată să suferă astfel de alegeri? Vreau ei să stîrpească iubirea de patrie, sentimentul de drept și stima față de autorități, din sinul poporului de rînd? Suprimarea dreptății prin putere este o insultă și o atîmăre care nu poate rămîne nepedepsită. Azi nu este libertate în Ungaria, se poate convinge fiecare om. Guvernul și guvernatorii sînt despoți și guvernează sclavi! Despoții, ca oficialii dela Nitra servesc cu plăcere ori-ce sistem, precum partidul liberal servește ori-ce guvern, chiar și pe al lui Bánffy Pentru-că nu vreau să renunțe la putere!”

Așa glăsuiește organul lui Apponyi Dar' glăsuiește el în acest ton și când vorba de neîndreptățirea naționalităților de „suprimarea prin putere” a drepturilor noastre, care tot așa este „o insultă și atîmăre care nu poate rămîne nepedepsită”? Nu, aici și contele Apponyi, și organele sale se țin departe de apărarea — dreptului...

CRONICĂ

Sibiu, 22 Martie n.

Pentru scumpii întemnițați. Ni-se scrie: Cu cea mai mare bucurie se aduce la cunoștință spre publicare, că în comuna Streza-Cârțioară, pentru prea scumpii noștri martiri s'au colectat 440 ouă de către d-șoarele Elisaveta I. Scorobet, Maria P. Monia, Elena N. Capatina și Maria Vlad. La acești colecțiune au participat partea cea mai mare a locuitorilor din această comună, în nume mai mare s'au dăruit din partea d-șoarele Elisaveta I. Scorobet 150 de ouă și Maria C. Budac 50 de ouă. Din această sumă de 440 ouă, s'au trimis cu data de astăzi pentru

REAL...

(Dedicție unui prieten înșurat.)

Istoria, ce în secolul nostru modern și real se repetă zi de zi. Căci așa de puțin ascultăm astăzi de inimă și de minte așa de mult....

*

E după miezul nopții, și după al cincilea sherry. Nu mai e nimeni străin în cafenea. Singuri ei stau la o masă rotundă, aproape de billard și povestesc mereu.

Aerul e somnuros și saturat de fum. Casserita pe tronul ei împodobit cu sticle își freacă ochii înroșiți de oboseală; deoparte stau chalnerii somnuroși răzimați de billard și de mese. Ear' ei povestesc mereu și încet.

El goleşte al șeselea păhar și se uită adînc în ochii prietenului seu par'că vîiește să-i cetească în suflet, să-i afle toate misterile lui. Acela privește cu ochi scilipitori și obosiți; se vede cum genele-i greoaie se luptă în contra somnului ce-i apasă la vale. Stau câteva secunde nemișcați privindu-se reciproc. El intrerupe tăcerea povestind earrăși....

— Îmi ești prieten, cel mai bun prieten pe care l-am avut vreodată. Soartea ne-a împreunat încă din copilărie și prieteni am rămas în totdeauna...

Și îl privește earrăși cu privirea cea adîncă cu care vrea să-i pătrundă în suflet, să-i cetească misterile lui toate.

Acela nu poate să înțeleagă ce vrea o mulțime de copii, cu soartea, cu prietenia...

tenia... Și clipește mereu din ochi, și-și clătină capul afirmativ.

— Vezi, unui străin sau unui alt amic, care nu mă iubește cum tu mă iubești, nu i-aș fi spus nici-odată, ce am să-ți pun în acum. Tu îmi ești prieten...

Și îl cuprinde cu brațul drept și se uită earrăși scrutător în față, ear' acela nu-și poate explica deloc dragostea așa de des pronunțată și acel vecinic — prieten...

— Dacă te înșală un străin, pe care nu-l cunoști și care nu te cunoaște, îl ierți mai ușor, dar' dacă te înșală unul pe care îl ști și aproape de inima ta, pentru care ai sentimente de iubire și de considerație — te doare înzecat mai mult...

Uite, eu nu vreau să te înșel pe tine și nu vreau nici să te înșeli tu însuși... a! dacă ași pute zice.... că nici tu nu vrei să mă înșeli pe mine. E tîrziu, m'ai înșelat... Iartă că îți spun așa de sincer, doar' tu îmi ești prieten... Nu-mi curma povestirea, las' să-ți vorbesc până în sfârșit... nu crede că-ți fac imputări. Vina nu o porți tu, căci o iubești și te iubești și ea, mai mult decât pe mine dar' o iubesc și eu... și pot să o iubesc căci îmi e nevastă... Las' să-ți vorbesc, tu nu ești vinovat...

Să oprește nițel, ear' prietenul seu nu mai clipește așa de des, nici somnul nu-i mai apasă așa de greu genele. Tresare deodată ca dintr'un somn greu, și ca-șicum un duș de apă rece i-ar fi căzut pe față....

— Te înșeli prietene... jalusia... iubirea ta nebună... frumusețile ei și spiritul ei vesel... te înșeli, te înșeli, iubite prietene.

— De ce vrei să tăgăduiești Vezi, o știe deja lumea întreagă. Și vreau să știți și tu, că nu e secret nici înainte mea. Nu vreau ca să rzi la spatele mele de prostia mea. Numai pentru aceasta i-am spus și ție acum. Vezi, sînt liniștit și rece. Nu-ți voi trage glonț în cap, și nici inima ei nu-o voi străpunge. Nu vreau să fiu suget de romane, dar' nu vreau nici să mă compătimească nimeni pentru — prostia. Și mai virtos n'ași putea suferi să crezi că mă înșeli zilnic și eu nu bănuiesc nimic... Lumea rîde de mine, și nu-mi mai pasă, nu mă mai atinge... dar aș fi fost nefericit să rzi de mine... și tu, prietenul meu, să rzi de — prostia mea....

A! cât de mult aș fi vrut, poate și vieța i-mi-aș fi dat-o, să n'am motiv să-ți spun acestea. Dar' nu sînt așa din cale afură idealist să nu înțeleg rostul lumii și nici așa de medieval să pretind iubire curată în acest secol al realismului, al amorului modern...

Și goleşte al șeptelea păhar... se cutremură nițel, ca-și-cum ar vrea să scape din ghiarele unui animal sîlbatic... efectul vinului spaniol, ori...

Chalnerii cască la o parte, casserita pe tronul ei împodobit de sticle, brodează mecanic fără să-și iee privirea de pe dantela albă la care lucrează. Ei povestesc mai departe, încet și liniștiți...

Daelius.

prea scumpii noștri martiri dela Vați 300 de ouă, și pentru cei d-la Seghedin 140 de ouă.

— Sau dat și 4 liturgii tot din partea d-șoarei Elisaveta I. Scorobet, pentru-că preabunul Dumnezeu să le ușureze suferințele aceluia, care pentru o întreagă națiune și iubirea de neam pătimește. Acestea vi-le împărtășesc ca o dovadă, că și la noi s'a desvoltat simțul național românesc, și aceasta prin cei 13 numeri ai „Foi Poporului” cari sunt abonate în comuna noastră. Streza-Cârțișoara, în 3 Martie st. v. 1895.

M.au B. acu.

Ovațiuni binecuvântate. Directorul gimnasiului din Brașov: dl Virgil Onițiu și-a sârbat onomastica în ziua tuturor mucenicilor. Sârbarea aceasta care a fost prima aniversare a directorului, dlui Onițiu — pentru Românii din Brașov a fost o festivitate. Toastul pentru directorul gimnasiului l-a rostit nestorul profesorilor: dl Ioan Popea, accentuând însemnătatea poziției actualului director, care a fost idealul școlii române din Brașov, bărbatul dorințelor, și acum este fala gimnasiului român din Brașov. Dintre comercianții au vorbit cu înalt simțământ: Dl Ioan Săbădean, al cărui toast a fost o dovadă de iubire neștrămutată și adevărată a Românilor din Brașov față cu persoana dlui Onițiu, ca director al gimnasiului român din Brașov. — Trimitem și noi cu acest prilegiu călduroasele noastre felicitări distinșului nostru amic.

Un bun creștin. Ni-se scrie: Domnul Simeon Pavel Marcu, dimpreună cu soția Sa Sofia încă în anul trecut au cumpărat pentru sfânta noastră biserică o preabună candelă din argint de China în preț de 16 fl., v. a. Afară de aceea un preabun patriarh, pentru praznice împărătești în preț de 8 fl. v. a., diferite icoane sfinte și anume a sfântului ierarh Nicolae. Mai pe urmă în decursul a vre-o câțiva ani, ba chiar acum de curând a procurat o păreche de lumini de stearină în preț de 3 fl. și este decis ca încă îl vor ierta mijloacele materiale și de aci înainte va urma cu asemenea daruri. Trebuie să amintesc că nu numai pentru comuna Fofeldea a făcut un asemenea dar de lumini, ci și în comunele învecinate. Primăscă, deci, domnul dăruitor pe calea aceasta deplina noastră mulțumită, ca și de altă dată să ne mai poată servi cu asemenea daruri. Fofeldea, 3 Martie 1895 în numele poporului credincios: Ilie Bunea, învățător.

Necrolog. Îpmărtășind și noi durerea familiei jalnice, publicăm următorul anunț funebru, dat de tristată familie: Cu inima frântă de durere aducem la cunoștința rudeniilor, amicilor și cunoștințelor noștri, că iubitul nostru fiu, frate și cumnat *Nicolae Cristea*, student la politehnicul din Zürich, după scurte, dar grele suferințe, provăzător cu Sfințele Taine, și-a dat astăzi în 8/20 Martie nobilul său suflet în mâinile Creatorului, fiind în etate de 21 ani. Însemnătatea va avea loc Sâmbătă, 11/23 Martie a. c la 3 ore p. m. dela casa părintească, strada Măcelarilor nr. 25, în cimitierul bisericii greco-orientale din suburbul Iosefin. Sibiul, 8/20 Martie 1895. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată! Nicolae Cristea, asesor consistorial, Eleftera Cristea nasc. Manole, părinți. Maria căs. Dr. I. Ivan, Agnes, Adrian, Elvira, frați și surori. Doctor Ioan Ivan, avocat, cumnat.

Rugare. Primim următoarele: Toți acei preai on. domni și ofiții parohiale, care au primit apel întru ajutorarea noii școli edificând în comuna Iclanzel, sunt rugați că listele primite cu ori-ce rezultat a le înapoia la subscrisul până la finea lunii Martie st. v. cu atât mai virtuos, că despre toate trebuie să se dea rațiunile înaintea adunării generale. Iclanzel la 21 Martie 1895. Romul S. Orbeanu, preot gr.-catolic și president senșcolar.

La temniță. Organul Casei Mocsonyi anunță că dl Dr. V. Branișe a primit citațiune ca pe ziua de 30 Martie să se prezente la Vaț a-și începe osândă. Sperăm, că în această școală va reveni la sentimente mai bune... poate la primul sau amor politic, când repudia pe stăpânul său de azi.

Defraudare. La oficiul de postă din Iaurin s'a dat de urma unei defraudări mari. Oficiul de postă Klopfel Miksa, Jidan botezat, a furat două epistole cu bani, în valoare de 22 mii florini. Immediat după-ace s'a constatat furtul, au vrut să-l dețină, dar Jidanului nu i-s'a mai dat de urmă. Poliția îl curentează.

Știri școlare. Cetim în „*Timpu*”: Direcțiunea învățământului secundar și superior din ministerul instrucțiunii publice a scos zilele acestea de sub tipar: „Anuarul școlărilor secundare, superioare, normale, speciale și a laboratorilor și institutelor de cultură”. Acest anuar, elaborat sub îngrijirea și conducerea dlui Teodor Crivăț, directorul divizei învățământului secundar și superior, constituie un progres față de celelalte anuare de până acum prin aranjarea și împărțirea nimerită a materialului. Pe fiecare zi dl Crivăț se recomandă prin neobosită-i activitate.

Profesor român muncitor. Primim un extras din „*Dările de seamă* din ședințele societății de Biologie”, din Paris, conținând resumatul unei lucrări însemnate a dlui Dr. G. Grigorescu, profesor la facultatea de medicină din București, intitulată: „Nouă metodă pentru a demonstra dacă viteza conductibilității nervoase e egală sau nu în fibrele senzitive și motrice ale omului”. Această lucrare e rezultatul unor studii și experiențe, făcute de către savantul profesor, la laboratorul de biologie al facultății de medicină din București.

Academia-Română. Mercuri la 8 Martie, Academia-Română a ținut ședință publică în localul ei din Calea-Victoriei. Dl D. C. Olănescu a cetit: „Un dialog satiric împotriva năravurilor noastre actuale”.

Ape mari. La 17 l. c. noaptea, s'a întâmplat în Coșlariu, la gura Târnavei o puternică înfundare, care a făcut ca apa Târnavei să se reverse toată peste hotarul comunei Coșlariu, așa că în ziua următoare comuna și hotarul era un câmp mare de sloi de gheață! Calea ferată e și ea sgduită și trenurile numai încet și cu primejdie pot trece. Sânt temeri de mari vânturi de ape.

Vieță lungă. În ziua de 20 Februarie a. c., a încetat din viață femeia Balasa Preda Mărcineanu, văduvă, din comuna Cătanu, județul Dâmbovița, în etate de 110 ani.

VARIETĂȚI.

(Țarul Alexandru I.) Armatele puterilor aliate au ingenunchiat frumoasa Francie, au ocupat Parisul și Țarul Alexandru încă e în Babilonul modern. Întruna din zile s'a ținut cu mare pompă sârbarea aniversară a unui spital. Țarul încă era de față. Cu această ocaziune s'au adunat ofraude dela cei prezenți. Colectante erau soțiile și fetele primilor dignitari francezi. O fată de o frumusețe excepțională se prezentă cu farfuria la Țarul Alexandru. Acesta scoate un napoleon d'or și cu cuvintele: Acesta pentru ochii cei frumoși ai d-tale, — îl pune în farfurie. Fata nu pleacă mai departe, ea mai așteaptă încă. — Au doară n'a fost deajuns, d-șoară, mai trebuie încă? — Da Sire! Pentru ochii mei a fost, acum vă rog ceva și pentru săraci. Țarul a zîmbit și a mai dat un napoleon d'or, — asta de sine se înțelege.

(M. Angelo.) Renumitul Angelo a fost întrebat odată de împăratul Carol V., că el ce zice despre sculptorul X.

— Dacă n'aș fi M. Angelo, mai bucuros aș vră să fiu sculptorul X. decât Carol V. — i-a fost răspunsul.

(Apelles.) Un pictor se lăuda grozav, în prezența nemuritorului Apelles, că el lucrează nespus de repede. — Asta se și vede numai decât de pe lucrările d-tale, — îi taie vorba Apelles.

(Aristotel.) Cineva întreabă odată pe Aristotel, că de ce-i sânt așa dragi femeile frumoase.

— Asta e întrebarea unui orb, — răspunde filosoful.

(Grigorie D. Ghica.) După revoluția lui Tudor Vladimirescu dela 1821, a urmat pe tronurile celor două principate, eărăși domni pământeni: În Moldova Ioan Sturdza, în Muntenia Gr. Ghica. Firește, că slujbele cele mai multe au fost încredințate la venetici, de fanarioții ce premersese în domnie. — Curios! — zice într-o zi domnului către mesenii sei, între care mulți cu nasuri subțiri de Greci limbuți și fătarnici, — în țeara aceasta scrie omul „Român” și are să înțeleagă „venetic”. Să ne ajute Dumnezeu ca la dascălul Lazăr, ca să aducem limba eărăși la vechile ei așezăminte, ca ceea-ce scrie, aceea să și cetească.

(Cuza-Vodă.) Cuza-Vodă cu ocazia unei vânători, trage la moșia unui prieten din tinerețe.

— Cum 'ți-ai făcut așa casă mică? — întreabă Vodă.

— Nu casa e prea mică, ci Maria-Ta ești prea mare, răspunde prietenul.

(Balzac.) Într-o noapte Balzac nu putea să doarmă. Sta cu fața către perete dus pe cugete. Deodată aude un șgomot la ușă. Nu-i dă nici o atențiune. Peste puțin șgomotul e în camera dealături. Se întoarce pe ceea dungă să vadă, că cei? Adecă un hoț se furișase în casă și se trudia la o slabă lumină să deschidă saltarul dela masa de scris, unde avea câteva parale. E un moment critic, însă Balzac se pune pe rîs. Pungașul încetează lucrarea și ascultă, pe când Balzac urmează a rîde cu hohot.

— Și de ce rîzi d-ta, dle? Ce afii d-ta de rîs?

— Cum se nu rîd! răspunde Balzac, când d-ta ești un prost și jumătate. Întri în casa omului cu cheie falsă, cauți noaptea bani într'un saltar, în care eu ziua nu aflu nimic decât vînt. Dacă te afii poliția te încheide, — înțelegi la ce pericol te expui fără nici un înțeles? — Hoțul ese afară înjurând.

(Iosif II.) Într-o zi împăratul Iosif II. se preumbla pe stradele Vienei singur și îmbrăcat foarte simplu, ca nimeni să nu-l cunoască. El întâlnește o fată tină, voinică, o specialitate grațioasă a capitalei imperiului austriac. Fata avea un pachet subuoară și era cu ochii plini de lacrimi. Împăratul o în-

treabă, că unde, și ce duce, pentru-ce e atât de tristă și cu ochii plini de lacrimi? Fata îi povestește, că subuoară are cele din urmă vestimente ale mamei sale, pe care trebuie să le vîndă în lipsa cea mare, de care sînt încungururate.

— „O, dacă ar trăi încă tatăl meu, dacă patria, pentru care cu prisosință și-a versat sîngele, ar fi răsplătit batăr încetva serviciile sale!” zice fata. Iosif II. mulțumit, că fata nu-l cunoaște, îi reflectează: Împăratul, sigur nu e informat despre starea d-voastre, căci el altcum s'ar fi grăbit a vă întinde mână de ajutor. Ar fi trebuit să-i adresați o rugare.

— Aș! dar' noi de câte-ori n'am făcut lucrul acesta! Dar' persoana, cărei ne-am adresat, totdeauna ni-a răspuns, că nu s'a putut nimic.

— V'au înșelat, răspunde Împăratul, — Iosif II. ține la dreptate mult mai tare, decât s'aruncă jertfă miseriei pe familia unui oficer, care l'a servit cu bravură. Fă o rugare nouă, eu însumi am s'o predau Împăratului. D-ta se „mi-o aduci mână la locul cutare al Burgului și dacă toate câte îmi spui sînt adevărate, te încredințez, că starea d-voastre are să se schimbe numai decât. — Împăratul o întreabă apoi, cam câtă sumă crede că va căpeta pentru vestimente, bagă mână în buzunar, scoate suma îndoită și o dă la fată. E cu neputință a descrie bucuria sîrmaneii copilă, care nici n'a știut cum a ajuns acasă la mamă-sa, cărei îi spune întemplantarea și-i arată banii. Din descrierea, ce a făcut-o, și mamă-sa și alți cunoscuți de ai lor, au recunoscut numai decât că ea a avut de a face cu Împăratul însuși. Fata a rămas ca trîsnită. Împrejurarea, c'a vorbit atât de liberă și oarecum superător, a făcut să-și peardă în-treg curajul, cum e mănă-zî nu avea puteri deajuns, ca să se prezente la Curte. Mamă-sa, rudeniile și cunoscuții, au făcut-o să plece.

Când a sosit, tremura în toate membrele sale ca frunza în plop și recunoscînd în străinul binefăcător de ieri pe însuși Împăratul, și-a pierdut conștiința și a căzut grămadă dinaintea lui. După-ce revine ear' în ori, Împăratul îi predă un decret, în înțelesul căruia, vîduvei i-se acorda ca pensiuie întreg salariul avut de soțul ei, ear' după moartea ei, jumătate avea să treacă asupra fetei sale. Împăratul se informase și toate spusele fetei le-a aflat de adevărate. Dela întemplantarea aceasta Iosif II. a statorit o zi în săptămână, în care oricine avea voe a da față cu el și a i-se plînge.

Posta redacțiunii.

Dlul Ș. în Brad. Nu înțelegem cum ne ceri să publicăm asemenea atacuri personale, când d-ta însuși vrei să rămâi necunoscut. Dacă ești convins că ai dreptate și că faci bine descopărînd astfel de lucruri, de ce nu le iscălești?

Dlul Gr. Tr. în C. Numai cu iscălitura d-tale putem publica. Deci scrie-ne.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 22 Martie n. 8 ore 55 min. În ședința de azi a Casei Magnaților, presidentul va comunica, că la votarea de ieri (a se vedea nota pe pag. I. Red. „Tribunei”), au votat 119 pentru și 119 contra celor două proiecte de legi. Presidentul își va du azi votul său pentru.

Opoziția va propune o nouă votare. Berlin, 22 Martie n. Consiliul de stat care-și ține ședințele sub presidenția împăratului, a adoptat rezoluțiunile ca propunerea agrară a contelui Kanitz să fie respinsă de Reichstag. (Contele Kanitz încă demult o depusese pe biuroul parlamentului propunerea, ca comerțul cu grânele străine să devină monopol al statului. Red. „Tribunei”).

Budapesta, 22 Martie n. Casa Magnaților. Galerile sînt pline de privitori.

Presidentul Slávy declară, că ieri a orînduit o nouă votare pe azi; prin aceasta însă n'a înțeles nici o votare nouă formală, ci numai cetirea listei de nume spre a se constata proporția de voci. O votare care ar răsturna votul de ieri nu poate avea loc.

Secretarii constată apoi cu unanimitate că proporția voturilor este: 119 pentru și 119 contra. Casa ia aceasta la cunoștință. Ferdinand Zichy se declară satisfăcut cu enunțatiunile. (Aici depeșă e foarte încurcată și rău scrisă, încât nu se poate bine înțelege. Red. „Tribunei”).

Presidentul zice că, deoarece există paritatea voturilor, va vota și el după regulament, dîndu-și vot pentru, spre a pute face posibilă discuția pe articoli. După-ce presidentul zice da, stînga isbucnește în „eljen-uri”. Urmează discuția specială.

Bibliografie.

„*Revista critica-literară*” din Iași, ce apare sub direcția dlui Ar. Densușianu, are următorul cuprins în nr. 2, anul III: Arghir ca mit și tendință, de Ar. Densușianu. — Literatura istorică la Români pe anii 1892/3, de Nic. Densușianu. — O zi cu Regele Munților, de Ar. Densușianu. — Dări de seamă: Elemente române în greaca modernă (C. Mayer), de Ov. Densușianu. — Musa Someșană de I. Bagnariu, Poesii pop. din Bănat de E. Hodoș, Doine și strigături din Ardeal de V. Onișor. I. Calomfirescu. — Literatură populară: Corbea, din Colecțiunea dlui Nic. Densușianu. Închinări și Credințe pop. din colecțiune, dlui S. Crainic. — Notițe: Răspunsuri dela Vasiliu Sala și Avisalom Tiucra.

„*Lumina*”, organ eclesiastic didactic, social și literar. Apare în Giula de 2 ori pe lună. Nr. 5 al acestui organ are următorul cuprins: Necesitatea predicării în biserică în timpul prezent, de Dr. Elefterescu. — Predică despre mînturisiră de Pr. G. Bodnariu. — Conceptul Culturii de D. Voniga. — Ideea religiunii la diferitele popoare, de I. Țioldean. — Despre căsătorie, de Prof. Dr. Elefterescu. — Cronică. — Concurse.

Se află de vînzare la „Institutul Tipografic”:

„*Idile și balade*” de G. Coșbuc, marele nostru poet.

Prețul unui volum fl. 1.65.

La Institutul Tipografic, Sibiul se află de vînzare:

Nuvele, de Rusu Șirianu. Prețul unui volum este 1 fl.

A apărut:

„*George Stephenson*”. Inventatorul locomobilei și al căilor ferate). Vieța și operele sale. De Ioan G. Neamțu București, Tipografia G. A. Lazareanu, strada Episcopiei, 3. 1895.

Poesii de Ioan N. Roman, un elegant volum de 230 de pagini și se află de vînzare la Institutul Tipografic (Sibiul) cu preț în fl. 1.25.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiul. Dela 22 Martie nou. Grâu frumos hect. fl. 5.20 până 5.80; grâu mestecat hect. fl. 4.30 până 4.90; sîcără hect. fl. 3.40 până 3.80; orz hect. 4.— până 4.50; ovės hect. fl. 2.50 până 3.—; cucuruz hect. fl. 1.40 până 4.80; mălaiu hect. fl. 4.40 până 4.50; cartofi hect. fl. 1.50 până 1.70; sîmînță de cănepă hect. fl. 4.80 până 5.—; mazăre hect. fl. 7.— până 7.50; linte hect. 7.50 până 8.50; fasole hect. fl. 5.50 până 6.—; păsă de grâu 100 chilo fl. 13.— până 14.—; faină nr. 1 10 Ochilo fl. 13.—; faină nr. 2 100 chilă fl. 12.— faină nr. 3 100 chilo fl. 10.—; slănină 100 chilo fl. 56.— până 58.—; unsoare de porc 100 chilo fl. 54.— până 58.—; sîu brut 100 chilo fl. 18.— până 20.—; sîu de lumini 100 chilo fl. 33.— până 34.—; lumini turnate de sîu 100 chilo fl. 38.— până 40.—; sâpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fîn 100 chilo fl. 1.80 până 1.—; cănepă 100 chilo fl. 35.— până 36.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 3.— până 3.25; spirt p. 100 L. o/ fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carnp de vițel chilo 40 până 50 cr.; carne de porc chilo 46 până 50 cr.; carnea de oaie chilo — până — cr.; ouă 10 cu 20 până 22 cr.

Călindarul zilei.

11/23 Martie 1895.

Iulian: P. Sofr. Patr. Ier.

Gregorian: Otto.

Soarele: răsare 6.21 apune 6.00 m.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 22 Martie n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediu lunar 127.3)	Diferența din presiună	Temperatura după Celsius	Maximul și mi. inul de temperatură	Direcția vîntului
729.9	-12	-1.6	+4.3 — 2.8	80

Din țeară 20 Martie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țîria
Budapesta . . .	759	- 6.8	V	1
Sătmar . . .	760	- 3.1	SO	2
Cluj . . .	756	- 4.2	V	—
Orșova . . .	763	- 2.0	V	3
Arad . . .	760	- 1.7	O	1
Panciova . . .	760	- 5.3	NV	4

Sosiți în Sibiul.

În 22 Martie 1894.

Hotel Meltzer. Vlad, oficial da bancă din Orăștie, Bouzeau, privatier din Hateg, Neufeld, Gutman, in-reprinsetori din Sighetul Marmăției. Osera, Matzler, din Viena. A. Seevald, din Brașov, toți comercianți.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 20 Mar. n. 1895.

Sîmînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilo
	dela	pînă	dela	pînă
Grâu				
Bănățeneș nou	75		76	
Grâu dela Tisa	75		76	
Grâu „Pesta”	75		76	
Grâu de Alba Reg.	75		76	
„Bacsa”	75		76	
Grâu ung. de Nord	75		76	

Sîmînțe, vechi ori noue	Solu	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
			dela pînă
Sîcără		70—72	5.75 5.85
Orz	de nutret	60—62	6.25 6.55
„	de vîinars	62—64	6.60 6.90
„	de bere	64—66	7.20 8.20
Ovės		39—41	
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.55 6.60
„	de alt solu	75	
Meiu			6.20 6.80
Hîrică			

Grâu	Sept.-Oct.	7.42	7.14
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.80	6.2
„	Maiu-Iun.	6.39	6.41
Ovės	Iulie-Aug.	6.28	6.30
„	Mart.-Apr.		
„	Oct.		

Produse diverse	Solu	Cursul dela pînă
Sîm. de trif.	Lucernă ungurească	38.— 48.—
„	roșie	58.— 67.—
Oleu de rap.	rafinat	
Uns. de porc	dela Pesta	49.— 49.50
„	dela țeară	—
Slănină	svîntată	42.50 43.—
„	afumată	48.— 49.—
Sîu		—
Prune		—
Lictar	slavon, nou	17.— 17.—
„	bănățeneș	14.— 14.0
Miere	brută	—
„	galbină străcurată	—
Ceară	de Rosenau	—
Spirt	brut	—
„	Drojdîute de spirt	—

Cursul pieții din Sibiul.

Din 22 Martie n. 1895.

Hărție-monetă română	Cump. 9.6	vînd. 9.70
Lire turcești	10.97	11.09
Imperiali	9.80	9.86
Ruble rusești	1.81 1/4	1.82 1/4

Bursa din Budapesta.

Din 20 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	124.25
„ de aur ung. 4%	99.10
„ un. val. cor. 4%	127.50
Imprumutul căilor ferate ung.	125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	98.50
„ croate-slavone	98.50
Imprumut cu premiu ung.	101.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	161.50
Renta de hărție austriacă	153.50
„ de argint austriacă	101.50
„ de aur austriacă	101.50
Losurile austriace din 1860	124.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1095.—
„ de credit ung.	—
„ de credit aust.	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.84
Napoleon d'ori	9.84
Mărci 100 imp. germane	60.75
Londra 10 Livers sterlingi	124.40

Bursa de Viena.

Din 20 Martie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ „ „ 4%	124.20
Renta ung. v. c. 4%	99.15
Imprumutul căilor ferate ung.	127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	105.—
Bonuri rurale ung.	98.80
„ „ croate-slavone.	—
Imprumut cu premiu ung.	161.0
Losuri pentru regularea lisei și Seghedin.	153.—
Renta de hârtie austriacă.	101.60
„ „ argint austriacă.	101.80
„ „ aur austriacă.	124.80
Losuri austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1084.—
„ „ de credit ung.	472.—
„ „ de credit aust.	408.70
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.76
Napoleon d'ori.	9.73
Mărci 100 imp. germane	60.07
Londra 100 Livres sterlingi	181.87

„AURARIA“ CASSĂ DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚIUNI ÎN ABRUD.

Convocare.

Domnii acționari ai casei de economii „AURARIA“ în sensul §-lui 16 al statutelor sunt prin această convocare la a

VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține Marți în 16 Aprilie 1895 înainte de prânz la 9 oare în localul institutului.

Obiectele sunt:

1. Raportul direcțiunii despre mersul afacerilor în anul 1894.
2. Raportul comitetului de supraveghere și darea absolutului.
3. Împărțirea venitului curat și fixarea prețului mărcilor de prezență pentru membrii direcțiunii.
4. Conform §. 30 al statutelor alegerea alor 2 membri în consiliul direcțiunii.
5. Alegerea comitetului de supraveghere.

Domnii acționari, care doresc a participa în persoană la această adunare sunt rugați a-și depune la cassa institutului acțiunile eventuale și documentul de plenipotență conform §. 17 din statute cel mult până în 15 Aprilie a. c. la amiază.

Abrud, 12 Martie 1895.

Direcțiunea.

[1117] 1—1

Contul bilanțului:

Active:	fl.	cr.	Passive:	fl.	cr.
Cassa în numerar	5522	97	Capital social:		
Cambii de bancă	291688	48	300 acțiuni a fl. 100.	30000	—
Împrumuturi ipotecare	56369	30	Fondul de rezervă statutar al acționarilor	19699	67
Efecte	2580	—	Fondul de pensiiune al funcționarilor	4192	69
Interese restante	80	34	Depuneri spre fructificare	246360	02
Mobilier	238.60	—	Cambii de bancă reescomptate	41388	—
după amortisare	23.86	—	Interese anticipate pro 1895	3840	34
Diverse conturi debitoare	138	20	Diverse conturi creditoare	577	87
			Profit transpus din 1893	160	—
			Profit net	10375.44	—
	356594	03		10535	44
				356594	03

Contul profitului și perderilor:

Expense:	fl.	cr.	Venite:	fl.	cr.
Interese:			Interese:		
pentru dep. spre fructific.	11543.57	—	dela cambii de bancă	25764.52	—
pentru fondul de rezervă	949.22	—	dela împrumut. ipotecare	4402.67	—
pentru fondul de pensiiune	196.40	—	Profit transpus	150	—
Spese:			Provisiuni	1204	40
Salare, chirie, spese de	4494.17	—			
postă și altele de birou	489	—			
Mărci de prezență	4983	17			
Contribuțiune:					
directă	2075.40	—			
10% darea intereselor dela	1224.53	—			
dep. și comp. de timbru	3299	93			
Amortisare din mobilier	23	86			
Profit transpus din 1893	160	—			
Profit net	10375.44	—			
	31531	59		31531	59

Abrud, 31 Decembrie 1894.

A. Filip m. p.,
director executiv.

Silviu Lazar m. p.,
comptabil.

Dr. Simeon Căian m. p.,
președinte.

Candin David m. p.,
membru în direcț.

Georgiu Ivascu m. p.,
membru în direcț.

Petru Macavei m. p.,
membru direcțiunii.

Nicodim Cothighe m. p.,
membru direcțiunii.

Bilanțul de față confruntându-se cu cărțile principale și auxiliare purtate în regulă s'a aflat conșunătoare în toate și exact.

Basiliu Bașiotă m. p., Nicolau Lobonțiu m. p., Lăneș Giurcescu m. p.
președintele comit. de supraveghere.

Cele mai ieftine, mai frumoase și mai bune

(1067) 3—6

CĂRȚI DE RUGĂCIUNI ȘI CÂNTĂRI BISERICESTI

sunt

Pentru băieți:

„POARTA RAIULUI“

În 14 coale cu 224 pagini, mai multe icoane frumoase. Lucrare fină, în legătură de imitație de piele, în călcăiu de pânză, gravuri și cruce aurită.

Numai 20 cr. exemplarul.

Pentru adulți:

„CALEA CEREASCĂ“

În 20 coale mari, cu 320 pagini, mai multe icoane frumoase. Lucrare fină, în legătură de imitație de piele, în călcăiu de pânză, gravuri și cruce aurită.

Numai 50 cr. exemplarul.

Speciile de edițiune cu prețurile lor:

- Nr. 1. Ediție populară în imitație de piele, cruce și gravuri aurite, călcăiu de pânză și margini purpurii
- Nr. 2. Ediție de mijloc, legătură în pânză, cruce, gravuri și margini aurite
- Nr. 3. Ediția aceasta în legătură de piele Sagren, cruce gravuri și margini aurite
- Nr. 4. Ediție de lux, legată în mătășă atlas, cruce, cornice și copcie de argint și margini aurite
- Nr. 5. Tot aceasta în legătură de vison (barșon), cruce, cornice și copcie de argint și margini aurite
- Nr. 6. Tot aceasta în legătură de imitație de os de elefant etc.
- Nr. 7. Tot aceasta în legătură curat de os de elefant etc.

Observare. Legăturile, afară de ediția nr. 6 și 7, carea totdeauna e albă, se pot face în colorile: negru, alb, roșu și vînet.

Se pot procura la toate librăriile, precum și la Michail Molnár, librar în Baia-mare (Nagybánya), și la autor, preotul Constantin Lucaiciu în Iojib (József-háza), p. Aranyos-megyes. Szatmár.

Prețurile se primesc ori anticipative, ori prin rambursă postală (postai utánvét).

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Un asistent

harnic află aplicare imediată pe lungă condiții favorabile la D. Banciu, farmacist în Seliște; tot aci află loc de practisat

un tinăr

din familie bună, absolut de 6 cl. gimnas. și cu cunoașterea limbii maghiare. [1109] 1—8

Moartea cloțanilor

(Felix Immisch, Delitzsch)

este materia cea mai bună pentru a otrăvi repede și sigur cloțani și șoareci. Nu e vătămător oamenilor și animalelor de casă. Se capătă în pachete cu câte 32 cr. și 64 cr. la farmaciile: în Bătos, 1/Te-kendorf și în Langenthal. [113] 8—10

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos

și
sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale. [416] 10—50

Eduard Bendt, Braunschweig.

INSTITUT TIPOGRAFIC ÎN SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

ȘI
MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN
UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

A eșit de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Di Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcălă și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genogotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantastile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinul.** Din fantastile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcălă în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgărăcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascăl Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Anton Ghislanțoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 20 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turgheneț. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. **O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste la vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.